

Matkakertomus seniorien MM-kilpailuista Las Vegasissa 9. - 19.8.2013

Kokoontuminen Helsinki-Vantaan lentokentälle.

Nyt se sitten oli alkamassa, nimittäin matka seniorien ensimmäisiin maailmanmestaruuskilpailuihin Las Vegasissa.

Olin hyvissä ajoin Helsinki-Vantaan lentokentällä, jossa tapasin muun joukkueen.

Joukkueeseen kuului Aira Helaakoski RauKe / Raahe, Riitta Nikupeteri OLS / Oulu, Raija Pöntinen OLS / Oulu, Tuula Tamminen aCat / Hyvinkää, Pentti Laine RC / Pori, Timo Mäkelä Kiila / Hämeenlinna, Teemu Raatikainen GB / Helsinki ja allekirjoittanut.

Teemu ei ollut paikalla, koska oli mennyt suoraan Vegasiin World Gamesisista Kolumbiasta.

Sitä vastoin matkaseurueeseen kuului joukkueen lisäksi muutama avec.

Matka Helsingistä New Yorkin kautta Las Vegasiin.

Matka sujui hyvin ellei oteta lukuun sitä, että myöhästyimme John F Kennedyn kentällä Vegasin koneesta noin minuutin.

Koneen vaihtoon oli aikaa puolitoista tuntia, jossa ajassa oli kaikki matkatavarat (siis myös pallot!) vielä tullattava ja siirryttävä terminaalista toiseen.

Lisäksi oli turvatarkastuksia ja passintarkastuksia ym muita temppejuja, jotka vaan kestivät ja kestivät....

Loppujen lopuksi juostessamme portille, oli meidän todettava, että koneemme peruutti juuri pois ja lähti rullaamaan kiitoradan suuntaan... myöhästyimme minuutin! Tosin kone lähti minuutin etuajassa mutta silti... mennyt mikä mennyt!

Tiedustelimme seuraavaa lentoa Las Vegasiin ja kuulimme että vasta seuraavana päivänä, joten ei muuta kun nukkumapaikkaa penkeiltä etsimään!? Päätimme kuitenkin ensin mennä American Airlinesin toimistoluukulle asiaa selvittämään.

Siellä uutta lentoa tiedustellessamme juoksi paikalle suomea puhuva virkailijatar sanoen, että nyt kiireesti portille 37, sillä se kone tulee takaisin! No jopas sattuihin, joten ei muuta kuin kamat kanton ja kipinkapin käsketylle portille... tietysti taas turvatarkastuksen kautta, sillä olimmehan taas tulleet tuon turva-alueen, vai mikä se oli, toiselle puolelle.

Päästyämme portille 37 meille ilmoitettiin, että ei mitään kiirettä sillä kone tyhjennetään ja se vaihtuu siinä ilmenneen vian vuoksi... no huhuh ... olihan tuuria.

Koneen lähtöön olisi aikaa kaksi tuntia... että sellainen episodi.

Las Vegas

Olimme kaiken tapahtuneen vuoksi myöhässä alkuperäisestä aikataulusta vain noin 3,5 tuntia.

Seuraavat kaksi päivää meni tutustussa halliin ja ratoihin sekä tietysti kaupunkiin.

Red Rock Casino sijaitsee kaupungin laidalla noin 15 km päässä keskustasta. Casino koostuu 22 -kerroksisesta hotellista, kasinosta, spa -kylpylästä, elokuvateatterista, kymmenistä ravintoloista ja 72 -rataisesta keilahallista.

MM -kilpailut

Lauantaina oli kilpailujen avajaiset, jossa joukkueet esiteltiin marssiessamme maidemme lippujen perässä rata-alueelle. Osallistujia oli 33 maasta.

Viralliset harjoitukset olivat sunnuntaina. Niiden toteutustapa oli varsin erikoinen. Joukkueilla oli käytössään kaksi rataparia, joista toisella oli lyhyt öljy ja toisella keskipitkä eli juuri ne mitkä tultaisiin pelaamaan kilpailussakin.

Aikaa samoilla ratapareilla oli 10 minuuttia, jonka jälkeen vaihdettiin kuusi rataparia oikealle, taas 10 min kunnes siirtyminen kuusi rataparia oikealle...jne. Olihan melkoista juoksemista... Eipä siinä oikein ehtinyt kunnolla keskittyä mutta tulihan kierrettyä koko halli.

Maanantaina pelattiin single -pelit. Radanhoitona lyhyt öljy, joka oli yhtä kuin 35 jalkaa ja "flätti" ja öljyn määrä 26 ml. Se oli melkoisen haastava olosuhde eikä tulostasoa kovin korkeaksi noussutkaan. Pelaajia miesten sarjassa oli 123, joista parituloskeskiarvo ylsi 21 kilpailijaa ja heistä neljä yli 1300. Finaaliraja tulikin juuri 1303:een.

Itse en saanut peliäni kulkemaan millään konstilla ja niin ollen jäin sijalle 106 tuloksella 1035.

Naisten sarjassa Riitta Nikupeteri sai pronssia.

Tiistaina oli vuorossa parikilpailu, jonka pelasin Laineen Pentin kanssa parina. Olosuhde oli keskipitkä 42 jalkaa. Öljyn määrä sama 26 ml kuin lyhyessä.

Pelipaikka yllättäen samoilla alueilla kuin lyhyessä hoidossakin.

Sain pelini kulkemaan hieman paremmin ja pelasin 1138. Sijoituksemme oli 11 ja ero mitalipelirajaan 75 pistettä.

Keskiviikkona pelattiin nelimiehisjoukkuekilpailu.

Se pelattiin siten, että kolme sarjaa keskipitkällä öljyllä ja loput kolme lyhyellä.

Pelasin 1136 ja joukkueen sijoitus oli 10. Jäimme mitalipelirajasta n. 140 pistettä.

Torstaina oli vuorossa mastersin finaali, joten meillä useimmilla siis vapaapäivä.

Sen käytimme Mäkelän Timon kanssa tutustumalla edelleen kaupunkiin ja tekemällä tuliaisostoksia. Kävimme myös toisessa keilahallissa, jonka proshopissa suoritimme joitakin pieniä välinehankintoja.

Perjantaina oli kilpailujen päättäjäisbanketti ja sen ohessa hieman ulkoilua, tosiaankin hieman, sillä ulkoilman lämpötila oli 42 astetta. Se tarkoitti sitä, että oli paikallaan rentoutua casinon uima-allaspihalla ja pulahtaa välillä viileään veteen.

Kotiin

Lauantaiaamuna oli aikainen herätys ja siirtyminen lentokentälle.

Koska lentomme New Yorkiin oli valoisaan aikaan ja sää suurimmalta osin selkeä ja kaiken lisäksi pääsin vielä ikkunapaikalle, oli mielenkiintoista katsella suurta ja

mahtavaa Amerikkaa halki mantereen lintuperspektiivistä.
Iltapäivällä John F Kennedyn kentällä vaihdoimme Finnairin koneeseen ja tulikin heti sellainen tunne kuin olisi tullut jo puoliksi kotiin.
Sunnuntaiamuna laskeuduimme Helsinki-Vantaalle ja pian olin kotona yhtä suurta kokemusta rikkaampana.

Lopuksi

Olen erittäin tyytyväinen, että päätin lähteä matkaan saatuani seniorien SM-kilpailusijoituksellani paikan seniorimaajoukkueessa.

Vaikka tulokseni kilpailuissa jäikin vaatimattomaksi, oli matka minulle todellakin vuosien haaveiden täyttymys.

Suuren avun matkan toteutumisessa antoi minulle Kouvolan Keilailuliitto, jota haluan sydämestäni kiittää!

Esa Sievänen
Suomen seniorimaajoukkue 2013.